

Affbraakk 234jjaarjjonngge Fiacer

Lichtgewichtboekser Louis Verenoeke : van steenkapper over garçon tot zelfstandige horecauitbater met klasse

Al een paar jaar was de combinatie rijkoetsenhuis - café Fiacre — in 1765 ooit door een paardensmid uit de grond gestampt — de laatste commerciële aanleghaven van de familie Louis en Christiane Vercnocke - Vandecasteele, en waar zoon Jean-Paul al vier jaar de reële uitbating voor zijn rekening nam. Op zondag 31 oktober viel het doek en werden de — ó zo vele ! — klanten op een prijsvriendelijke consumptie plus lekker hapje vergast. De heel leutige ambiance ten spijt hadden de Fiacregetrouwen een bedrukt gemoed, als je weet dat de heren al even moeilijk de afscheidsparty van hun klassestamcafé konden veteren. Zelfs stoere Louis en zijn charmante Christiane konden de traantjes uit de ooghoeken niet weren. Daarvoor hadden beiden te veel van *hun* Fiacre gehouden...

Kan het „Requiescat in pace” van het Oostendse Langestraatmonument Fiacre inniger worden uitgedrukt ? Links het muzikaal clochardfenomeen Jean-Jacques, wiens grijze kop het maar hiet kan geloven dat een 'monument' dat 234 jaar jong is tot afbraak werd verwezen. Rechts Louis Vercnocke die met tranen in de ogen uit het huurrijtuig stapt dat al die jaren een tabernakel was van het Oostende dat bestond voordat er van Koninkrijk België spraak was. Een havenstad die zijn stempel drukte op een pure Vlaamse Noordzeekust, toen... Wat Louis morgen zal doen ? Een wandelingetje maken, een kaartje leggen en af en toe eens godverdommen op de politieke pallassen die het zover lieten komen dat het Oostendse Montmartre — waaraan provinciestad Brugge gewoon niet kon ruiken ! — tot armoedig, verwoest geweest verloederde...

Horecamonument Louis Vercnocke zag het levenslicht 68 jaar geleden op de populairre werkmensparochie Sint-Jan van pastertje Houtmond en fabuleuze onderpastoor Leo Degeeter, wiens kerk, jongelingskring en cinemazaal evenzo socialist als communist met open armen ontvingen. Louis was derde in een rij van vijf zonen en twee dochters uit het gezin van vader Charles en de door god en iedereen gekende Witte Paula.

Janswijk nog niet over een eigen kerk beschikte. Zo stonden de jonge gasten van 't Vettegas, d'Hoge Barriere, Steense Dijk en 't Kerkje op hun steken wanneer het met schietlap en vuist om de eer ging...

In de Kroonlaan was Louis een meeloper in de stadschool. In zijn gebuurte woonde Wilfried Puis, die in de weiden aldaar nog niet aardig tegen de bal shotte. Linkerpoot Wilfried legde daar de kiem voor een voetbalcarrière die via SK Voorwaarts en KVG Oostende naar blauwwit Anderlecht zou leiden, alwaar die andere Oostendenaar, Lorenzo Verbiest, al de stoppersplaats bezette.

Bij Boury leerde Louis Vercnocke aanvankelijk het beroep van steenkapper aan. Naar zijn zeggen kon hij er goed zijn plan trekken. Toen Louis op zijn 17de in de Duivenhokstraat woonde, waren Adrien Verburgh en roste Vyncke heel naaste geburen. Ze raadden hem aan eens mee te gaan naar de boksstal van Theo Van Haverbeke. Louis ging mee en werd ingedeeld bij de lichtgewicht (57,153 kg tot 61,235 kg)

— **Wie was Theo Van Haverbeke?**

— **Louis:** „Een goeie, heel toffe vent. Toch heeft hij niet te veel moeten zeggen tegen mij: ik ben al heel mijn leven een plantrekker geweest. Voortaan bewoog ik mij in een vriendenkring van beloftevolle bokkers als Kamiel Mombert, Maurits Coucke, Odon, Adrien Verburgh en roste Vyncke. Dat was in een tijd dat spreekvaardigheid het moest afleg-

gen tegen de fysieke paraatheid van de bicepsen...

Theo meende een nieuwe Karel Sys te hebben ontdekt

In die jaren leefde Louis Vercnocke zowaar een drieband leven. Na een dag steenkappen ging hij 's avonds als garçon meehelpen in zaken als La Douzaine en The James... en wist daarbij — met op één namiddag drie kampen te winnen — een kampioenstitel der Beide Vlaanders te versieren. Als bokser waren snelheid, uithoudingsvermogen en techniek zijn sterke wapens. Louis die een 15-tal kampen deed en ze bijna allemaal won, begon eigenlijk heel eigenaar-

dig aan zijn boksloopbaan... — **Louis:** „Welja, op zekere dag had Theo Van Haverbeke een meeting georganiseerd in Gistel, die met de super zwaargewicht Bernard pronkte. Goed en wel, maar Theo die liefhebbers te kort had, vroeg mij of ik wilde inspringen. Zo gezegd, zo gedaan: van Mombert kreeg ik de handschoenen, Coucke gaf mij de schoenen... en hup ik was gongklaar. Naar het schijnt deed ik het zó goed... dat Van Haverbeke in mij dacht een nieuwe Karel Sys te hebben gevonden!”

Zoals zoveel andere boksbekenden voor hem deden, werd ook Louis Vercnocke in het schildersbedrijf van Theo Van Haverbeke tewerkgesteld. Gemakkelijk ging het wel niet altijd... Het gebeurde dat garçon Louis 's morgens om 4 u. uit bed werd gelicht om diezelfde dag in Luxemburg een kamp te boksen. Toen Wietten-zonder-vrees op een dag in Gent het kampioenschap van België

moest betwisten, kon de desillusie niet groter: „*k Was gin sjieke tubak wèrd...*” Vrij vertaald: zijn sportcarrière was naar de vaantjes!

Zijn ambitie en doorzettingsvermogen in de horeca konden het evenwel niet beter stellen. De eigen dancing Fifty in de Van Iseghemlaan was daar het bewijs van. Een exploit waarvoor hij niet alleen in aanmerking kwam. De trouw in 1956 met kruideniersdochter Christiane Vandecasteele in de Grote Kerk zat daar voor een serieus stuk tussen. Louis geeft trouwens graag toe dat hij zijn vrouwje enorm dankbaar is...

Leo Porta deed ouverture Old & New

In de zestiger jaren was de Fifty een aantrekkingspool voor de Canadezen van de Brusselse Shape, die regelmatig in Oostende hun dollars kwamen verteren. Louis en Chris deden gouden zaken en konden in 1970 hun danstent tot een effenaf fantastische Old & New omvormen. Een brasserie die langsheen de Belgische kust tot de beste in haar soort mocht genoemd worden.

Het was de Oostendse top-politicus Leo Porta gegeven het openingslint door te knippen, terwijl kunstschilder Anto Diez voor een indrukwekkende tentoonstelling van eigen oeuvres zorgde. Met drie grote-matchtafels en twee biljarts van 2,10 m was Old & New rijp om gedurende 11 jaar de biljartacademie La Centrale onderdak te verlenen.

Louis Vercnocke die niet vies was van een partijtje drie-band had het in 1983 op de jeugd begrepen, in zover dat de voorzitter van de Koninklijke Biljartbond, Frans Gommeer, bereid was biljartinitiatie te geven aan de jeugd. Twee dagen in de week werden twee biljarttafels volledig kosteloos ter beschikking gesteld van de Oostendse carambolerende jeugd. Niet zomaar...

Een video was de onverbidelijke strafrechter zodat, mits replay, de speler daadwerkelijk op zijn begane fout kon gewezen worden. Tijdens de oefeningen werden afstoottechniek; houding van voorhand, lichaam en achterhand als heel primair aangegeven. De verschillende disciplines

— vrij, kader en drie-band — toonden tenvolle aan dat Old & New er zowel was voor jong als voor oud!

— **In horeca zijn problemen nooit ver weg...**

— **Louis:** „Op zekere dag dachten wij onze zaak mits een pianobar wat muzikale pit-tigheid bij te brengen. Zonder een vrouwelijke gebuur gerekend die niet alleen op de muur bonsde. Toen ze er de politie bijriep... hield onze muzikaal surplusje meteen op te bestaan.”

Fiacre, gebuur en lotgenoot James Ensors geboortehuis

In de Langestraat op 20 meter van James Ensors geboortehuis loopt de Fiacre naar laatste dagen. Twee woonsten hebben dat met mekaar gemeen, dat ze in de kortste keren zullen afgebroken worden. Louis Vercnocke kent de afspanning Fiacre al 50 jaar en heeft zelf 20 jaar uitbating ervan achter de rug.

— **Louis** : „De mensen kunnen het gewoon niet geloven dat dit 234 jonge huizeke zal afgebroken worden. De Fiacre was immers een legende voor de Langestraat waarop bijzonder veel Nederlanders, Engelsen en vooral Duitsers afkwamen.”

— **Al verzoend met het feit dat straks Ensors wiegenhuis en Fiacre plaats moeten maken voor een reusachtig grootwarenhuiscomplex met even multiplexe suites ?**

— **Louis** : „Eigenlijk wel, al had ik liever gehad dat de Fiacre geïntegreerd zou worden in de nieuwbouw. Dat moet normaal toch kunnen.”

— **Had dat allemaal kunnen vermeden worden ?**

— **Louis** : „Hadden ze vroeger wat strenger opgetreden tegen de eigenaars en hen verplicht hun eigendom in orde te maken. Dat er zoveel cafés de dieperik ingaan ? Al eens afgevraagd hoeveel pacht herbergiers moeten afdokken. Het is eenvoudig niet meer te doen. Ja, ze krijgen een 3-6-9 doen. contract... maar iedere keer dat het contract moet vernieuwd worden... komt er een surplus van 4000 fr. bij. Waar eindigt dat ?”

— **Verloedering Lange-straat : wie, wat... moet met de vinger gewezen worden ?**

— **Louis** : De vorige burgemeesters Piers en Goekint die niets gedaan hebben. Ze moesten zich meer ingezet en opgetreden hebben om de teloorgang tegen te gaan.”

— **Op de hoek Langestraat/Vlaanderenstraat staat Clipper al jaren stinkend te verkwijnen...**

— **Louis** : „Allemaal goed en wel, maar kan het wel anders... als je weet dat voor de afspanning — appartement inbegrepen — 120.000 fr. per maand dient neergeteld. Dat kan pint, koffie en portootje toch in geen 100 jaar opbrengen...”

— **Was de échte Judas in het éblouissante Oostendse Montmartre veeleer de afgang van Prins Filip en RMT niet ?**

— **Louis** : „Volgens mij is het Oostendse toerisme begonnen slabakken toen de matrozen uit Oostende wegtrokken naar Zeebrugge. In de marinejaren zaten we iedere donderdag bomvol. Toen *Fluppe* verplicht aan de kade bleef liggen... verzoop de uitgaansbuurt in een moeras van faillissementen en was onzekerheid troef bij de laatste der Mohikanen...”

Louis Vercnocke is er het hart van in

Geen ruimte voor sentiment

Zoon Jean-Paul, die zelf al vier jaar de uitbating waarneemt, zegt ons dat pa Louis Vercnocke het wegvallen van de Fiacre heel erg aantrekt.

— **Wat zei pa hierover aan jou?**

— **Jean-Paul:** „Ze zullen in Oostende wel zien wat ze zullen missen, zei hij... en heel speciaal tegen mij: je zult geen zulke cafeetjes meer vinden om je brood te verdienen...”

— **Waarom kwam men naar de Fiacre?**

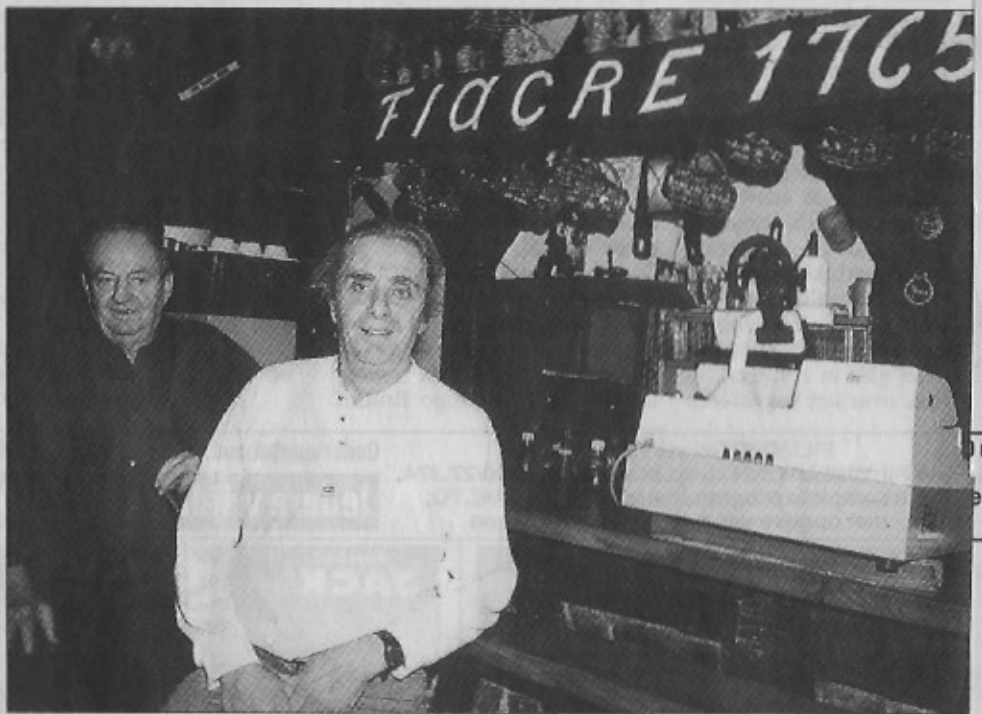
— **Jean-Paul:** „Voor de life-muziek en de gelegenheidsorgelisten. Iedereen die wou mocht zingen: het was zo'n beetje kareoke-zonder lp's, met orgelist Ludo Kets als heel speciale begeleider. Ludo was een heel goeie vriend, die nu evenwel niet meer kan spelen doordat hij betrokken geraakte in een vrij zwaar accident.”

— **Kwamen er ook vedetten zingen?**

— **Jean-Paul:** „Omdat een van onze orgelisten haar ooit op de Paulusfeesten begeleidde, kwam Lucie Loes met visersliederen eens speciaal *Ostènsche sjette* geven in de Fiacre.”

— **Jijzelf en de Fiacre?**

— **Jean-Paul:** „Als het kalm

Zondag 31 oktober: vader Louis en zoon Jean-Paul Vercnocke verbeiden hun trouwste klan voor de afscheidsparty. Een droefnis die je gewoon moet ondergaan omdat in de vooruitschijnende historie van stad en land, normaal geen ruimte is voor sentiment...

was stopte de Fiacre om 2 u. 's nachts... maar het kon gemakkelijk uitlopen tot 6 u. in de morgen. Ik kon evenwel meer dan eens rekenen op moeder die wat graag een helpende hand toestak.”

— **De afscheidsparty vandaag...**

— **Jean-Paul:** „Ik kan je verzekeren dat die tragedie ma en pa veel hartzeer zullen bezorgen. Zij hebben het tenslotte toch opgebouwd. Voor

mij is het al evenzo een drama. Schreien zal ik even niet doen: met *blèten* kun een treurnis niet tegenhouden. Ik weet wat me te doen staan stempelen totdat ik te mijn steek vind in de horec

Taksen bij de vleet

Commerçant gepluimd

In augustus 1991 staken we journalistiek ons licht op bij commerciële Langestraters als Nik Vanhoucke, Gilbert Watty, Bob Logghe, Jean Vanhaeckendover en Rik Watty waaruit tenslotte de positieve slotsom droop, dat de mondaine casinowijk zowel ma en pa als zus en broer lokt. In die dagen orakelde schepen Dries Vermeesch niet minder hoopgevend dat de Langestraat de thermometer is van Oostende, waarop meer en meer het beter publiek afstevent. Met zijn variëteit aan kleine en grote eethuizen, cafés en een fantastische diversiteit aan

Louis Vercocke.

handelszaken is het een centrumstraat die gewoon charmeert.

Het rijke verleden van de Langestraat

We leerden er dat de Langestraat de allereerste koninklijke verblijfplaats was met Huis Louise, alwaar Koningin Louise-Marie in 1850 stierf. In de Langestraat is er verder een Church of England. Wie kende in latere tijden de Pantoefel en de Casanova niet. Om niet te spreken over de werkmensburcht 888-Huis en het toppunt van rendez-vouscafé, de charmante Van's!

Vandaag wordt men driedubbel betakst...

Louis Vercocke is niet per se een dwarsligger, maar als het om handeldrijven gaat, wil hij wel eens speciaal zijn stem verheffen omwille van de manier waarop een commerçant op het huidig ogenblik gepluimd wordt.

— **Louis** : „Een handelaar moet voor alles driedubbel betalen : vuilnisdienst, ziekenkas, Vlaams Gewest en wat nog meer : ze staan allemaal met hun hebbelijke handen klaar...

— **Sabam ligt ook zwaar op je maag ?**

— **Louis** : „Die Société Anonyme Belge des Auteurs et Musiciens heeft wel heel grijperige vingers. Ik begrijp dat de belangen van de muzikanten moeten gerespecteerd worden, maar zoals Sabam de horeca bij momenten naar de strot grijpt, is gewoon verwerpelijk...”

— **Toon eens aan...**

— **Louis** : „Als handelaar betaal je al taks en lasten bij het aanschaffen van de platen. Hierna moet je nog betalen voor je radio... en word je als zaakhouder betakst door de stad. Sabam ? Dat is een vat zonder bodem : ze komen eerst kijken hoe groot je zaak is, hoeveel je vraagt voor een pint en hoeveel het toegangsticket kost. Al je een orkest laat optreden, betaal je voor mechanisch muziek... plus nog eens 12.000 fr. voor de muzikanten.”

— **Wat heeft Sabam in godsnaam met jullie zakendoen te maken ?**

— **Louis** : „Dat vragen wij ons ook al jaren af. Men is dan verwonderd dat het ontspanningsleven achteruitgaat en de stamcafeetjes vallen als vliegen. Want Sabam houdt het blijkbaar allemaal in het oog : prijs, vierkante meters en als er gedanst wordt...”

(ET)